

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 63, stk. 1, TEUF, sammenholdt med artikel 65 TEUF, fortolkes således, at den også er til hinder for en bestemmelse i en medlemsstat, der for beregningen af gaveafgiften fastsætter, at fradraget i beskatningsgrundlaget i tilfælde af, at en fast ejendom, der er beliggende i denne stat, gives som gave, er mindre, når gavegiver og modtager var bosiddende i en anden medlemsstat, da gaven blev ydet, end det fradrag, der ville være blevet anvendt, såfremt mindst en af dem på dette tidspunkt havde været bosiddende i den førstnævnte medlemsstat, når en anden bestemmelse i medlemsstaten fastsætter, at det højere fradrag — under inddragelse af alle erhvervelser fra giveren ti år før og ti år efter erhvervelsen — finder anvendelse efter ansøgning fra gavemodtageren?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 30. oktober 2014 — Jørn Hansson mod Jungpflanzen Grünewald GmbH

(Sag C-481/14)

(2015/C 034/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jørn Hansson

Sagsøgt: Jungpflanzen Grünewald GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal der ved fastsættelsen af en »rimelig godtgørelse«, som den krænkende part i henhold til artikel 94, stk. 1, litra a), i sortsbeskyttelsesforordningen ⁽¹⁾ skal betale til indehaveren af en ret til EF-sortsbeskyttelse, fordi den krænkende part foretager de i artikel 13, stk. 2, i sortsbeskyttelsesforordningen omhandlede handlinger uden at være berettiget hertil, med udgangspunkt i den sædvanlige afgift, der på samme område opkræves for en licens på almindelige markedsvilkår for de handlinger, der er anført i artikel 13, stk. 2, i sortsbeskyttelsesforordningen, altid yderligere beregnes et bestemt »krænkestillæg« som et fast beløb? Fremgår dette af artikel 13, stk. 1, andet punktum, i håndhævelsesdirektivet ⁽²⁾?
- 2) Skal der ved fastsættelsen af en »rimelig godtgørelse«, som den krænkende part i henhold til artikel 94, stk. 1, litra a), forordning nr. 2100/94 skal betale til indehaveren af en ret til EF-sortsbeskyttelse, fordi den krænkende part foretager de i artikel 13, stk. 2, i forordning nr. 2100/94 omhandlede handlinger uden at være berettiget hertil, med udgangspunkt i den sædvanlige afgift, der opkræves for en licens på almindelige markedsvilkår for de handlinger på samme område, der er anført i artikel 13, stk. 2, i forordning nr. 2100/94, yderligere tages hensyn til følgende betragtninger eller omstændigheder i det konkrete tilfælde som begrundelse for en forhøjelse af godtgørelsen:
  - a) den omstændighed, at den krænkede sort i den relevante periode var en sort, som på grund af særlige egenskaber indtog en monopolstilling på markedet, når licensafgiften på almindelige markedsvilkår fastslås ved hjælp af indgåede licensaftaler og foretagne afregninger vedrørende den omtvistede sort;

Såfremt det i det enkelte tilfælde kommer på tale at tage hensyn til denne omstændighed:

Er det kun tilladt at forhøje godtgørelsen, hvis de egenskaber, der begrundes den omtvistede sorts monopolstilling, kommer til udtryk i beskrivelsen af sortsbeskyttelsen?

- b) den omstændighed, at den omtvistede sort på det tidspunkt, hvor den krænkende sort blev indført på markedet, allerede var markedsført med stor succes, hvorved den krænkende part sparede omkostninger til egen markedsføring af den krænkende sort, når licensafgiften på almindelige markedsvilkår fastslås ved hjælp af indgåede licensaftaler og foretagne afregninger vedrørende den omtvistede sort;
- c) den omstændighed, at omfanget af den krænkelse, den omtvistede sort har bevirket, tidsmæssigt og henset til det solgte antal stykker lå over gennemsnittet;
- d) den betragtning, at den krænkende part — i modsætning til en licensindehaver — ikke behøver frygte for at skulle betale licensafgift (og ikke kan kræve den tilbagebetalt), selv om den omtvistede sort, som søges kendt ugyldig, senere skulle blive erklæret ugyldig;
- e) den omstændighed, at den krænkende part — i modsætning til, hvad der var normen for licensindehavere — ikke var forpligtet til at afregne kvartalsvis;
- f) den betragtning, at indehaveren af sortsbeskyttelsen bærer inflationsrisikoen, som får betydning ved, at retsforfølgningen strækker sig over et betydeligt tidsrum,
- g) den betragtning, at indehaveren af sortsbeskyttelsen, fordi han er nødsaget til at foretage retsforfølgning, — i modsætning til, hvad der er tilfældet, når der opnås indtægter på grundlag af udstedelse af licenser til den omtvistede sort — ikke kan regne med indtægterne fra denne sort;
- h) den betragtning, at indehaveren af sortsbeskyttelsen i tilfælde af en krænkelse af den omtvistede sort både bærer den generelle procesrisiko, der er forbundet med en retssag, og risikoen for i sidste ende ikke at kunne foretage effektiv fuldbyrdelse i forhold til den krænkende part;
- i) den betragtning, at indehaveren af sortsbeskyttelsen ved en krænkelse af sortsbeskyttelsen på grund af den krænkende parts egenmægtige adfærd berøves friheden til at bestemme, om han overhovedet vil tillade, at den krænkende part anvender den omtvistede sort?
- 3) Skal der ved fastsættelsen af en »rimelig godtgørelse«, som den krænkende part skal betale indehaveren af en ret til EF-sortsbeskyttelse i henhold til artikel 94, stk. 1, litra a), i forordning nr. 2100/94, fordi den krænkende part foretager de i artikel 13, stk. 2, i forordning nr. 2100/94 omhandlede handlinger uden at være berettiget hertil, også tages hensyn til en forrentning af den årligt skyldige godtgørelse efter den normale morarentesats, når det må lægges til grund, at fornuftige kontrahenter ville have taget højde for en sådan forrentning?
- 4) Skal der til beregning af en »eventuel yderligere opstået skade som følge af krænkelsen«, som den krænkende part skal erstatte indehaveren af en ret til EF-sortsbeskyttelse i henhold til artikel 94, stk. 2, første punktum, i forordning nr. 2100/94, fordi den krænkende part foretager de i artikel 13, stk. 2, i forordning nr. 2100/94 omhandlede handlinger uden at være berettiget hertil, som beregningsgrundlag anvendes den sædvanlige afgift, der på samme område opkræves for en licens på almindelige markedsvilkår for de i artikel 13, stk. 2, i forordning nr. 2100/94 anførte handlinger?
- 5) Såfremt spørgsmål 4 besvares bekræftende:
- a) Skal der ved beregning af en »yderligere skade« på grundlag af en licens på almindelige markedsvilkår i henhold til artikel 94, stk. 2, første punktum, i forordning nr. 2100/94 i en given sag tages hensyn til de under spørgsmål 2, litra a)-i), anførte betragtninger eller omstændigheder og/eller den omstændighed, at indehaveren af sortsbeskyttelsen, fordi han er nødsaget til at foretage retsforfølgning, er tvunget til i sædvanligt omfang personligt at bruge tid på at efterforske krænkelsen og beskæftige sig med sagen og i sædvanligt omfang ved krænkelse af en sortsbeskyttelse foretage efterforskning vedrørende krænkelsen af sortsbeskyttelsen, på en sådan måde, at det begrunder en forhøjelse af licensafgiften på almindelige markedsvilkår?

- b) Skal der ved beregning af en »yderligere skade« på grundlag af en licens på almindelige markedsvilkår i henhold til artikel 94, stk. 2, første punktum, i forordning nr. 2100/94 altid ansættes et bestemt »krænkestillæg« som et fast beløb? Kan dette udledes af artikel 13, stk. 1, andet punktum, i direktiv 2004/48/EF?
- c) Skal der ved beregning af en »yderligere skade« på grundlag af en licens på almindelige markedsvilkår i henhold til artikel 94, stk. 2, første punktum, i forordning nr. 2100/94 tages hensyn til en forrentning af den årligt skyldige godtgørelse efter den normale morarentesats, når det må lægges til grund, at fornuftige kontrahenter ville have taget højde for en sådan forrentning?
- 6) Skal artikel 94, stk. 2, første punktum, i forordning nr. 2100/94 fortolkes således, at den krænkende parts fortjeneste udgør en »yderligere skade« som omhandlet i denne bestemmelse, som der kan gøres krav på ud over en rimelig godtgørelse i henhold til artikel 94, stk. 1, i forordning nr. 2100/94, eller kan den krænkende parts fortjeneste, når denne har handlet culpøst, kun kræves erstattet i henhold til artikel 94, stk. 2, første punktum, i forordning nr. 2100/94 som alternativ til den rimelige godtgørelse efter artikel 94, stk. 1?
- 7) Er skadeserstatningskravet, der fremgår af artikel 94, stk. 2, i forordning nr. 2100/94, til hinder for nationale bestemmelser, ifølge hvilke indehaveren af en sortsbeskyttelse, som i en retssag om foreløbige retsmidler på grund af en krænkelse af sortsbeskyttelsen endeligt er blevet pålagt omkostningerne i den sag, ikke kan kræve disse omkostninger godtgjort under påberåbelse af materiel ret, selv om han vinder en senere hovedsag vedrørende den samme krænkelse af sortsbeskyttelsen?
- 8) Er skadeserstatningskravet, der fremgår af artikel 94, stk. 2, i forordning nr. 2100/94, til hinder for nationale bestemmelser, ifølge hvilke den skadelidte ikke kan kræve erstatning for sit eget tidsforbrug i forbindelse med den udenretlige og retslige behandling af et skadeserstatningskrav uden for de snævre grænser for fastsættelsen af sagsomkostningerne, for så vidt som tidsforbruget ikke er større end normalt?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27.7.1994 om EF-sortsbeskyttelse (EFT L 227, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29.4.2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (EUT L 157, s. 45).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 6. november 2014 — Freistaat Bayern mod Verlag Esterbauer GmbH

(Sag C-490/14)

(2015/C 034/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Freistaat Bayern

Sagsøgt: Verlag Esterbauer GmbH